

تحوالات
آمریکا

ترس از شبح ایستین

عدم انتشار اسناد مربوط به **جفری ایستین** مجرم جنسی و خشم ماگا چه ضربه‌ای به محبوبیت ترامپ و انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶ می‌زند؟

عکس: Getty Images

RS

خشم‌هاکی از اسرائیل

مایک هاکبی خیلی چیزهاست. نامزد پیشین جمهوری‌خواه، فرماندار پیشین آرکانزاس، پدر فرماندار فعلی آرکانزاس، یک کشیش باپتیست، او همچنین سفیر فعلی آمریکا در اسرائیل است. دونالد ترامپ می‌گوید هاکبی را انتخاب کرده چون «او عاشق اسرائیل و مردم اسرائیل است و مردم اسرائیل هم عاشق او هستند.»

اما هاکبی در این لحظه آنقدرها هم عاشق اسرائیل نیست. چنانچه مسیحیان انجیلی آمریکایی که می‌خواهند به اسرائیل سفر کنند برای تاییدیه‌ویزای توریستی خود تلاش می‌کنند. این موضوع هیچ‌وقت مشکلی نبوده است. اولین سفر هاکبی به کشور، آنچه که او «زمین مقدس یهودیان، مسیحیان و مسلمانان» در سال ۱۹۷۳ بود و او ادعا می‌کند که صدها بار به اسرائیل سفر کرده است. گروه‌های مسیحی آمریکایی دهه‌هاست که با مراحل قانونی نسبتاً آسان به اسرائیل سفر می‌کنند.

اما هاکبی در نامه اخیر موشه آربل، وزیر کشور اسرائیل که به دست‌روزنامه‌تایمز اسرائیل رسیده، خستگی و ناامیدی خود را از سیاست‌های ظاهرأ جدید اسرائیل مبنی بر عدم ورود مسیحی‌های آمریکایی به اسرائیل ابراز می‌کند و حتی تهدید می‌کند که اگر این امر تغییری نکند، آمریکا هم همین روند را برای اسرائیلی‌هایی که می‌خواهند به آمریکا سفر کنند، پیاده می‌کند.

هاکبی در این نامه می‌نویسد: «با نارا حتی تمام در این نامه تاسف عمیق خود را ابراز می‌کنم که جلسه‌ای که در دفتر شما برگزار شد منجر به آنچه امید داشتم مبنی بر راه حلی ساده برای مسئله اعطای ویزا به سازمان‌ها و کارکنان مسیحی نشده است؛ امری که دهه‌ها صورت می‌گرفته.»

هاکبی فتوکپی این نامه را برای بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، آیزاک هرتزوگ، رئیس‌جمهور، گیدئون ساعر، وزیر خارجه، ران درمر، وزیر امور استراتژیک و امیر اوهانا سخنگوی پارلمان اسرائیل فرستاده است.

هاکبی در ادامه می‌گوید: «خیلی تاسف‌بار خواهد بود که سفارت ما مجبور شود علناً در سراسر آمریکا اعلام کند که اسرائیل دیگر پذیرای سازمان‌های مسیحی و نمایندگان آنها نیست و در عوض به آزار و اذیت و برخورد نادرست با این سازمان‌هایی پرداخته که روابط دیرینه و مشارکت مثبت به سمت صهیونیسم و دوستی با مردم یهود و اسرائیل داشته‌اند.»

هاکبی به‌وضوح این برخورد رفتاری با گروه‌های مسیحی را آزار و اذیت می‌بیند. به گفته تایمز اسرائیل «هاکبی برای آربل نوشت که در آغاز سال ۲۰۲۵، وزارت کشور تحقیقاتی را درباره سازمان‌های مسیحی انجیلی با روابط دیرینه با اسرائیل آغاز کرد که شامل کنفرانس باپتیست‌ها در اسرائیل و «ائتلاف مبلغین مسیحی» بود.

در گزارش تایمز آمده که «هاکبی به آربل اطلاع داد که از این نهادها خواسته شده تا پرسشنامه‌های طولانی را پر کنند و اینکه همچنان ویزای جدید برای رهبران مذهبی برای سفر به اسرائیل صادر نشده، به‌رغم اینکه فرم‌های درخواست خود را اوایل سال جاری آپلود کرده‌اند.» این‌ها کلمات تنیدی از هاکبی محسوب می‌شود، کسی که به عنوان یک صهیونیست معتقد است که خدا پیمانی را با یهودیان کتاب مقدس بسته که به اسرائیل ادعای مالکیت بر سرزمین را اعطا می‌کند. این تنش‌ها همچنین در آستانه حملات اسرائیل به تنها کلیسای کاتولیک غزه ایجاد شده که در آن سه نفر کشته شدند و کشیش آن زخمی شد. پاپ لئو چهاردهم پس از این حمله درخواست خود برای آتش‌بس در غزه را تکرار کرد و علناً مخالف ت‌های خود با کشتارها در منطقه را اعلام کرده است. در حالی که اسرائیل بابت این حمله عذرخواهی کرده، برخی در داخل کلیسا شک و شبهه‌های خود را ابراز کردند و اشاره می‌کنند که پس از آنکه رهبران کاتولیک حملات شهرکنشینان اسرائیلی به شهر مسیحی در کرانه باختری را محکوم کردند، عمدی دانستند.

مشخص نیست که چرا اسرائیل به تمام مسیحی‌ها ویزا نمی‌دهد یا اینکه این موضوع به انتقادهای از جنگ‌ها، از کلیسای کاتولیک پرداخته است. در حالی که واتیکان جنگ غزه را محکوم کرده، مسیحی‌های صهیونیستی که هاکبی از آنها می‌گوید به‌ندرت یا شاید هیچ‌وقت دولت اسرائیل به‌ویژه بنیامین نتانیاهو را زیر سوال نبرده یا از آن انتقاد نکرده‌اند.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

دونالد ترامپ حداقل ۱۵ سال با جفری ایستین، سرمایه‌دار میلیونر و مجرم جنسی که زندگی‌اش در سال ۲۰۱۹ در زندان به پایان رسید روابط دوستانه‌ای داشت. این دو در منهن در ایالت نیویورک و در پالم بیچ در ایالت فلوریدا، تا قبل از زمانی که ایستین برای اولین بار دستگیر شود، در مهمانی‌ها با یکدیگر نشست و برخاست داشتند.

در ماه ژانویه، سه روز پس از اینکه دونالد ترامپ، دوم ریاست‌جمهوری خود را آغاز کرد، فرمان اجرایی را در خصوص خروج پرونده ترور جان اف کندی، برادرش رابرت و مارتین لوتر کینگ جونیور از طبقه‌بندی محرمانه را صادر کرد. اقدامی که به مذاق نظریه‌پردازان تئوری توطئه خوش آمد. در برگه‌ای که به این فرمان الصاق شده بود، آمده که «پس از شش دهه پنهان‌کاری، حقیقت را به مردم آمریکا بگوییم.» این در حالی بود که نگرانی بسیاری از حامیان ترامپ بیشتر به ۶ سال پنهان‌کاری حول پرونده جفری ایستین برمی‌گشت؛ پدوفیل زندانی که سال ۲۰۱۹، بسته به اینکه به چه چیزی باور داشته باشید، یا خودکشی کرد یا برای محافظت از شبکه گسترده‌ای از مجرمان جنسی که شریک جرمش بودند، به قتل رسید. در ماه فوریه، زمانی که در برنامه فاکس نیوز از پم باندی، دادستان کل سوال شد که آیا فهرست «مشتري»‌های ایستین را منتشر می‌کند یا نه گفت که این پرونده برای بازبینی روی میز کارش قرار گرفته. یک هفته بعد او بخشی از اسناد مرتبط با ایستین را منتشر کرد تا اینفلوئنسرهای راست‌گرا نگاه بیشتری به آن بیندازند. اما هیچ کدام از اینها نتوانست خشم حامیان ترامپ را فرو نشانند.

متحدان سیاسی دونالد ترامپ مدت‌هاست با لحنی تحقیرآمیز تکرار می‌کنند که رسانه‌ها باید رئیس‌جمهور را جدی بگیرند، اما نه به معنای واقعی کلمه. با این حال حامیانی که ترامپ را به‌معنای واقعی کلمه جدی می‌گیرند در طی سال‌ها، ادعاهای اغراق‌آمیزش را به‌مثابه حقیقت محض پذیرفته‌اند: اینکه هیلاری کلینتون و چندین نفر از بایدن‌ها مرتکب جنایات بزرگی شده‌اند؛ اینکه انتخابات ۲۰۲۰ درزده شده بود؛ اینکه ماجراهای حول مرگ جفری ایستین میلیارد در مستلزم «تحقیقات کامل» است و ممکن است بیل کلینتون هم در آن دخیل باشد. کشته‌مرده‌های ترامپ به‌ندرت خواستار مدرکی برای این ادعاها می‌شوند. اوایل ماه جولای زمانی که وزارت دفاع و پلیس فدرال آمریکا (اف‌بی‌آی) بیانیه‌ای را منتشر کردند تا تأکید کنند که در حقیقت هیچ راز عمیق‌تری پشت‌پرده مرگ ایستین وجود ندارد؛ مرگی که سال ۲۰۱۹ هنگامی که منتظر برگزاری دادگاهش به اتهام تجارت جنسی بود در سلول زندان منهن اتفاق افتاد و علت آن خودکشی اعلام شد. کاخ سفید احتمالاً تصور می‌کرد که حامیان «عظمت دوباره آمریکا» یا ماگا همانند بسیاری از موارد پیشین خیلی سریع از این موضوع عبور می‌کنند. اما از روی شگفتی این‌بار این اتفاق نیفتاد و با گذشت دو هفته، ترامپ هنوز نتوانسته تب آن را فرو بپاشاند.

ترامپ که با ناراحتی تلاش می‌کرد این بلوا را بخواباند (در پاسخ به سوال‌ها درباره ایستین می‌گفت: «هنوز هم دارید درباره این آقا حرف می‌زنید؟») به‌نحوی باراک اوباما و جو بایدن را مقصر می‌دانست. حتی غیرمنتظره‌تر از آن، او آن‌دسته از حامیان خود که خواستار تحقیقات بیشتر بودند را افرادی «بی‌بنیه» و «احمق» خواند و ابراز تاسف کرد که «حامیان سابق من «مزخرفات» را باور کرده‌اند». اما این موضوع صرفاً فرصتی را برای استفاده رقبا ایجاد کرد؛ هم برای دموکرات‌هایی که حالا خواستار انتشار کامل اسناد ایستین هستند و هم برای استراتژیست‌های بی‌نام جمهوری‌خواه که نسبت به ریزش رای‌دهندگان در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶ هشدار می‌دهند.

در میان مشاوران ترامپ، یک نظریه این است که تیم او نه‌تنها در قول دادن به شور و اشتیاقی و تلقین که بارها انجام داده بلکه در ارائه مدارک محکم که ترامپ در کل به آن آرزوی دارد، اشتباه کردند. جزئیات زندگی ایستین، ارتباطش با افراد قدرتمند که در میان‌شان الیت سیاسی، اقتصادی و آکادمیک وجود دارند، محکومیت او در فلوریدا در سال ۲۰۰۸ به جرم تحریک به فحشا و شیوه‌ای که او توانست از مجازات جدی‌تر قصر در برود، به‌طور کامل مستند شده‌اند. اما تمرکز ماگا بر این بود که دولت در لاپوشانی این ماجرا مشارکت داشته و فهرستی از مشتری‌های ایستین (نام ۱۵۰ نفر از نزدیکان ایستین که لزوماً به معنای این نیست که جرمی مرتکب شده‌اند) را در اختیار دارد که طبق این نظریه می‌تواند ده‌ها نفر از قدرتمندان را در جنایات فجیع دخیل کند.

اکتبر گذشته، زمانی که جی‌دی‌ونس برای سمت معاون ریاست‌جمهوری انتخاب شد، گفت که «ما باید جدا فهرست ایستین را منتشر کنیم.» در فوریه، پم باندی، دادستان کل در پاسخ به سوالاتی درباره اینکه وزارت دادگستری «فهرست مشتری‌های جفری